

СМРТ КАО КОНАЧНО ИСХОДИШТЕ У РОМАНУ ТАМО ИЛИ ОВАМО ЧЕДОМИРА НЕДЕЉКОВИЋА

У животној синаопси записују се небројене сензације – радости и туге, подвојености између оностраног и ононостраног, међуљудска споразумевања и неразумевања, љубави и мржње, зарицања и одрицања, а све то утомљује реч записана у књигама моћаној одбрани од заборава, коме смо сви током живота, народски речено дужни.

Једна од литерарних исказница, или прецизније речено седма у низу које баштини Чедомир Недељковић, објављена је током ове године и, у неколиком смислу, сублимира његов прозни сумитет, препознатљив по особеном структурисању основе и потке из којих се уобличавају чудесни емоционални преплети, који ни у једној реченици од почетка до краја књиге не „губе душу“, нити леонијску сновидну нит која повезује његово целокупно литерарно зборене.

Недоумице о правцима кретања кроз живот, путевима или странпутицама, сопственом преиспитивању најсврсисходнијег избора, људском створу су одискони пратилац колико и запитаност: шта би било да је сопствени избор био другачији. У том незаобилазу Чедомир Недељковић (литерарним преиспитивањем) отвара прву страницу романа **ТАМО ИЛИ ОВАМО** чију суштост чине описи чудесних међуљудских, породичних, љубавних и свеколиких других односа који непрестано уобличавају свеусудни животни круг колектива и појединца, који унутар породичних или шире, друштвених односа тражи и налази своје место.

Тематско мотивски кругови Чедомира Недељковића знатно надилазе стереотипе свакодневља у коме, нажалост, више нема места за оне узданице које смо живели у краткој сезони мира до разбратимљења, посе којег су неки затумарали светом и сопственим сном, како је то учинила једна из конгломерата личности које обликују ову Недељковићеву